

ભલે ઠગા ભાણ

નીરજ વ્યાસ

નવયુવાનોએ સમજવા જેવું...

એક જમાનો હતો જ્યારે યુવાનો પાસે જવાહરલાલ નહેરૂ જેવા આદર્શો હતા. ગાંધીજીના વિચારો માટે કુટુંબ અને રોજગારની પણ પરવા કર્યા વગર નવયુવાનો પોતાનું સર્વસ્વ લૂંટાવી દેતા હતા. યુવાન અવસ્થામાં દરેક વ્યક્તિને કંઈક કરી બતાવવાનું અદ્ભૂત ખેંચાણ હોય છે, અલબત્ત હોવું જ જોઈએ. જો પરિવાર તરફ ઝુકાવ હોય અને વડિલો પ્રત્યે પ્રેમનું પલ્લું ભારે હોય તો એવા યુવક-યુવતિઓ પરિવાર માટે પોતાનો વિકાસ સાધવા પ્રયત્નશીલ રહે છે. મિત્રો, ભાઈબંધ કે સહપાઠીઓ સાથે હૃદયના ગાઢ સંબંધો સ્થપાય તો તેઓ વચ્ચે દરેકને માન થાય એવી પ્રવૃત્તિમાં વિકાસ ઈચ્છે છે.

યુવાન અવસ્થામાં હોય એવા દરેક માટે અંદરના ઉત્સાહને પ્રગલ્ભતા પંથે દોડાવવા માટે એક બહાનું જોઈએ જ છે. આ બહાનું કોઈપણ સ્વરૂપે સામે આવી શકે છે. ઘર, કુટુંબ, મિત્રો સિવાય ક્યારેક કોઈ અન્ય વ્યક્તિને આદર્શ ગણી યુવાનો પ્રગતિ માટે પ્રયત્નશીલ બનતા હોય છે. પ્રગતિશીલ હોવું એ અલગ બાબત છે, પરંતુ ફક્ત કોઈ દિવાનગીમાં ઢસડાવવું એ પણ અલગ બાબત છે.

જ્યારે શક્તિને કોઈ યોગ્ય ઢાળ કે રસ્તો જડતો નથી ત્યારે એવી યુવાની ખુબ જોખમી હોય છે. આવી યુવાની ક્યારેક ગાંડાતુર હાથીની માફક આસપાસની સૃષ્ટિને ખેદાન-ખેદાન કરી નાખે છે અને અંતે પોતે પણ નિરાશાની ખાઈમાં ફસાઈ પડે છે. યુવાનીના તરવરાટ અને શક્તિઓને બાહ્ય પરિબળોના અધારે પ્રગટ કરવાની રીત ખૂબ જ સ્વાભાવિક છે. આજના સમયમાં યુવક-યુવતીઓ પોતાની શક્તિના પ્રગટકરણના ઉત્સાહને વેગ આપવા અનેક રસ્તાઓ શોધતા રહે છે. કોઈ રાજકીય પક્ષો તરફ મીઠ મીઠ, કોઈ સામાજિક સેવાભાવી સંસ્થાઓ તરફ દોડે છે, કોઈ ધાર્મિક કે આધ્યાત્મિક સંગઠનો અને વિભૂતિઓ તરફ ઢળી જાય છે. સ્વાધ્યાય પરિવાર હોય, સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાય હોય, રામદેવજી મહારાજની પ્રવૃત્તિ હોય, આર્ટ ઓફ લિવિંગ હોય કે આવા જ અનેક સંગઠનો અને મિશનોમાં યુવાનોની સંખ્યાઓ હરહંમેશ વધુ જ જોવા મળશે. એનું સ્પષ્ટ કારણ છે કે યુવાનને એક માર્ગ જોઈએ છે. જીવનની ક્ષિતિજોના વિસ્તાર માટે, દૃષ્ટિના વિસ્તાર માટે અને શક્તિઓના સંચાર માટે. આ સિવાય પણ સારા અને નરસા અનેક વિકલ્પો તરફ યુવાનો દોટ મૂકે છે. ઈશ્વરનું દરેક સર્જન મૌલિક છે. એક કરતાં બીજું નોખું જ હોય છે. આમ છતાં આપણે આપણી અંદર રહેલી શક્તિઓને પ્રગટ કરવા માટે બાહ્ય પરિબળો પર જ આધારી રહી છીએ. વિચાર હોય કે પ્રવૃત્તિ હોય અન્ય પર જીવનની પરિપૂર્ણતાને પામવાની વૃત્તિ યુવાવસ્થામાં અત્યંત દેખાય છે. આ ખરેખર તો એક રોગ સમાન જ છે. આ રોગને કાબુમાં રાખવાનો પ્રયત્ન પણ વ્યક્તિગત જ હોય શકે. કોઈના વિચાર, પ્રવૃત્તિ કે જીવનને આદર્શ બનાવતા પહેલા પોતાના પર વિશ્વાસ મેળવવો એ દરેક નવયુવાનો માટે આજના યુગનું પ્રથમ કર્તવ્ય છે. દરેક વ્યક્તિ પાસે કંઈક એવું હોય જ છે જેના દ્વારા આ વિશ્વને કોઈને કોઈ રીતે પ્રદાન કરી શકાય. આપણી અંદર એવું શું છે? એને ઓળખી લેવાનો શ્રેષ્ઠ સમય એટલે યૌવન...

ઈ-મેઈલ : editor@kathiawadpost.com

યુગ વિધાન

ધર્મને જાહેર અભ્યાસીઓ
આત્મતાથીઓ પણ બની શકે છે.

◆ ગુણવંત શાહ

શબ્દ વૈભવ

આતમરામને

હજીયે ન જાહે મારો આતમરામ
મારો આતમરામ !

સમુંદર દૂધવે છે દૂર. વાયુ સૂસવે ગાંડોતૂર.
સમજું ન ભરતી કે આ તે આવે છે તૂફાન !
આ તે આવે છે તૂફાન !...હજીયે.
સઢ સંઘા ફડફડે, દોર ધિંગા કડકડે;
હાજર સૌ ટંડેલ. એક આ સૂનાં છે સુકાન !
મારાં સૂનાં છે સુકાન !...હજીયે.
ઘાણ રાખું નાંઘરેલું, વેપાર શી રીતે ખેડું ?
સવાયા થાણે કે જાણે મૂળગાય દામ !
મારા મૂળગાય દામ !...હજીયે.
હવે તો થાય છે મોડું વીનવું હું પાથે પડું
મારતે તો ધાવા લેઠી છે ફેરો આ નકામ !
મારે ફેરો આ નકામ !
જાગો જી જાગો જી મારા આતમરામ !
ઘાણા આતમરામ !

◆ રામનારાયણ વિ. પાઠક

એ સય હું...

જલ ખિન

મછલી

લંગ ફિશ લગભગ ચાર
વર્ષ સુધી પાણી વગર
જીવી શકે છે

નવી પેઢી માટે હંમેશાં ચિંતિત રહેવું જોઈએ

સારા માણસ પાસેથી જે શીખી લ્યે તે સમજદાર બની શકે,
દરેક માણસે પ્રેરણાના સ્રોત શોધવા જ જોઈએ

જે સમાજ નવી પેઢી, ભાવિ પેઢી, આવનારી પેઢીની ચિંતા કરે તે સમાજ નૈતિક ફરજ બજાવે છે તેમ સમજવું. ચિંતન અને ચિંતા કરી શકે તેવા સમાજનું ભવિષ્ય ક્યારેય અંધકારમય હોતું નથી. જગતના અનેક દેશો પોતાના નાગરિકોને કોઈ મા-બાપના વહાલા દીકરા કરતા પણ વધુ સાચવે છે. ઈંગ્લેન્ડ, અમેરિકા, ન્યૂઝીલેન્ડ, દુબઈ જેવા દેશો નાગરિકો માટે થઈ શકે તેટલા તમામ સારા પ્રયત્નો કરે છે.

ઈંગ્લેન્ડમાં બેકારી ભથ્થુ છે. દરેક બાબતે આમ નાગરિક જાગૃત છે. નવી પેઢી ભલે મા-બાપને છોડી જતી રહેતી હોય પણ તેના ભાવિનું આયોજન અગાઉથી તેમણે કરેલું હોય છે. આપણે ત્યાં તો માણસની 'કદર' કે કોઈ 'કિંમત' જ નથી. નવી પેઢી કે આવનારી પેઢી માટે એડવાન્સ આયોજન કરનારા દશ ટકાથી પણ ઓછા છે. ભારત જેવા દેશમાં ૪૦ કરોડ જેટલા લોકોને દી' ઉગ્યે ખાવાના'ય ફાંફા છે. અહીં સમાજના વિવિધ વર્ગો ફિરકાઓમાં 'બટાઈ' ચૂક્યા છે ત્યાં ભાવિ પેઢીની સામૂહિક ચિંતાની વાત વધુ પડતી લાગે છે. જ્યાં વારે વારે, વારંવાર, વખતો વખત, ડગલેને પગલે ખોટું થતું હોય ત્યાં શાંતિ અને તેજ હોતું નથી. માણસ વારંવાર ખોટું કરે કે ખોટું બોલે તેથી કુદરત તેનાથી 'સખ્ત' નારાજ થાય છે. એ માણસ પાસે ભલે નાણાંના ભંડાર ભર્યા હોય પણ તેના 'મોં' પર નૂર (તેજ) હોતું નથી, કુદરત જેનું નૂર હણી લ્યે તે માણસ અસત્યનો સાથીદાર છે તેમ સમજી લેવામાં ભૂલ નથી.

માણસ જીવ જેમ મજાથી જીવે છે તેમ ઘણા પીડાથી કણસતા હોય છે. જ્યાં કાળો કકળાટ કે કાળો કેર હોય ત્યાં પીડા ભોગવતા લોકોની સંખ્યા લાખોની હશે પણ જે સમાજ કે માણસ સત્યના દર્પણે આગળ વધતો હશે તેના મોં પર કુદરતી નૂર ભરપૂર હશે. સારા માણસ પાસેથી જે શીખી લ્યે તે સમજદાર બની શકે, દરેક માણસે પ્રેરણાના સ્રોત શોધવા જ જોઈએ. માણસ પાણી માટે કૂવો ખોદાવે

છે, જડીબુટ્ટીઓ માટે જંગલો ફેંદે છે તેમ જીવનની સ્થિરતા માટે પ્રેરણા અને સમજદારીની જડીબુટ્ટી શોધક જ રહેવું જોઈએ. વાતેવાતે વટના 'કટકા' થવાને બદલે ડગલેને પગલે સમજદારીના 'ડગલા' વધુ અસરકારક અને પરિણામ-લક્ષી હોય છે. જગતે કરોડો મહાનુભાવો એવા આપ્યા છે જે પ્રેરણાના 'વાસ્તવ'માં ઝરણા છે. બનાવટ કરતા માણસથી દૂર રહીને ચેતીને ચાલવામાં વધુ અનુકૂળતાનો અનુભવ થશે. જગતમાં કરોડો માનવી એવા છે જેમને બહુ બકવાસ કરતા 'માણસો' પસંદ નથી. ડગલેને પગલે દોઢ ડાહ્યા થતા માણસના પડછાયાથી પણ દૂર રહેવું જોઈએ. ઘણા માણસોની જબાન અવિરત 'નકારાત્મક' હોય છે. તો ઘણા 'હકારાત્મક' હોય છે. કૂતરાની લાળની ખરાબી કરતા માણસની નકારાત્મક 'જબાન' વધુ ખતરનાક હોય છે.

ઘણી વખત માણસનો જીવ બળે છે તો ઘણી વખત તેનો કોઈ જીવ બાળે છે. કોઈનું ખરાબ થતું હોય ત્યારે જીવ બળે પણ આપણે જ્યારે વાહન લઈને જતા હોઈએ અને આગળ જતો છકડાવાળો ધૂમાડાના ગોટેગોટા ડગાડે કે પછી બાજુમાંથી પસાર થતો વાહનચાલક નાહકનો 'હોર્ન' વગાડ્યા કરે ત્યારે એ માણસ આપણો 'જીવ' બાળે છે. બીજાનો જીવ બાળવા કરતા કોઈનો જીવ ઠરે તેનું કામ સર્વોત્તમ છે. આપસમાં ઝઘડા કરાવતા ધર્માન્ધો કે નેતાઓ ચાર ચોકમાં પાણીના પરબ બંધાવે તો તે સદ્કૃત્ય કર્યું ગણાશે. ઘણા અક્કલના ઓથમીર બીજાનું 'જોતા' જ નથી હોતા, અમુકને બીજામાં રસ જ નથી હોતો તો ઘણાને માણસ માત્રની ચિંતા હોય છે. જે માણસ માત્રની ચિંતા કરે તે માનવતાવાદી ગણાય.

જે સમાજની ચિંતા કરે તેને સમાજવાદી કહેવાય અને આ બંને વાદ કરે તેને બીજાના હિતચિંતક કહેવાય. હિતચિંતકો ક્યારેય બીજાનું બૂઠું કરતા હોતા નથી.

◆ મહેબૂબ મલેક

શાસક પક્ષની વિલક્ષણતા

૨-જી સ્પેક્ટ્રમ કોભાંડની સંસદીય સમિતિ દ્વારા તપાસ કરાવવાની વિરોધ પક્ષની માંગણીને લઈને સંસદમાં ચાલી રહેલ ગતિરોધ દુર કરવામાં લોકસભા અધ્યક્ષ મીરાકુમાર પણ નિષ્ફળ રહ્યાં છે, આ બાબતમાં ભાગ્યે જ કોઈને આશ્ચર્ય થાય, આવું તો બનવાનું જ હતું કારણ કે શાસક પક્ષનું રક્ષાણાત્મક વલણ વિરોધ પક્ષને તેમની માંગણી પર મક્કમ રહેવા માટે વધુ બળ પુરૂ પાડી રહ્યું છે. શાસક પક્ષ પાસે આ સામાન્ય સવાલનો કોઈ જવાબ નથી કે આટલા મોટા કોભાંડની તપાસ જેપીસીથી શા માટે થવી જોઈએ નહીં.

તેઓ જેપીસીની રચના નહીં કરવા માટે અનેક પ્રકારના બહાના તો બનાવી રહ્યા છે પરંતુ એ જણાવી રહ્યાં નથી કે તપાસની આ પધ્ધતિ અયોગ્ય અને બિનજરૂરી કેમ છે. આ સવાલના જવાબમાં તેની પાસે કાંઈ હોય તો તે ફક્ત કુતર્ક અને વિલક્ષણતા.

એ હાસ્યાસ્પદ છે કે દરરોજ નવેસરથી જુના કુતર્ક તો રજૂ કરે છે પણ જેપીસીની તપાસમાં ખરાબી શું છે તે યક્ષ પ્રશ્નનો જવાબ તેમની પાસે નથી આ અગાઉ પણ આ પ્રકારની સમિતિઓ રચાઈ ચુકી છે જો કોંગ્રેસને એમ લાગતું હોય કે ભૂતકાળમાં રચાયેલ સંયુક્ત સંસદીય સમિતિઓ પોતાનું કામ યોગ્ય રીતે કરી શકી નથી અને તે સત્યતા બહાર લાવવામાં અક્ષમ રહી છે તો પછી તેણે સ્પેક્ટ્રમ કોભાંડની તપાસ માટે

જેપીસીની રચનાનો સહર્ષ સ્વીકાર કરી લેવો જોઈએ.

એ દયાજનક સ્થિતિ છે કે કોંગ્રેસના રણનીતિકારોને તેનો અહેસાસ નથી કે તેમની આ વિલક્ષણતા બેકાર ગઈ કે સંસદ નહીં ચાલવા સુધી કોંગ્રેસી સાંસદો પોતાનું દૈનિક ભથ્થુ લેશે નહીં પ્રશ્ન બે હજાર રૂપિયાના દૈનિક ભથ્થાનો નથી પરંતુ પોણા બે લાખ કરોડ રૂપિયાના કોભાંડનો છે. આ એટલી મોટી રકમ છે કે સામાન્ય માણસ તો ચકકર

લાગે છે કે શાસક પક્ષ એ સમજવા તૈયાર નથી કે તેનો વ્યવહાર દેશ દુનિયાને એ સંદેશો આપી રહ્યો છે કે તે સ્પેક્ટ્રમ કોભાંડની સત્યતા દબાવવા માંગે છે જો તેણે કાંઈ કર્યું ન હોય તો તે જેપીસીની રચનાથી આટલી ડરે છે શા માટે જેણે કાંઈ ખોટું કર્યું હોય તેને ડરવાનું હોય છે. સ્પેક્ટ્રમ કોભાંડની તપાસ જેપીસી પાસે એટલા માટે થવી જોઈએ કે રાજાની મનમાની અટકાવવામાં ખુદ વડાપ્રધાન પણ નિષ્ફળ રહ્યાં છે.

આ કોભાંડની તપાસ સીબીઆઈ પાસે એટલા માટે કરાવવાનો કોઈ અર્થ નથી કે આ કોભાંડ ઘણું વ્યાપક છે અને બીજાબાજુ તપાસ એજન્સીએ વિશ્વસનીયતા ગુમાવી દીધી છે એ પણ ઉલ્લેખનીય છે કે સીબીઆઈની વિશ્વસનીયતા ખતમ કરવામાં સૌથી મોટી ભૂમિકા યુપીએ સરકારની છે આ સરકારની કથપૂતળી છે જો શાસક પક્ષ જેપીસીની રચના નહીં કરવા પર મક્કમ રહેશે તો તે પોતાની સાખ સીબીઆઈની જેમ ગુમાવશે.

આર્તનાદ

ખાઈને નીચે પડે પરંતુ કોંગ્રેસ એ રાગ આલાપીને સંતોષ માની રહી છે કે સંસદ નહીં ચાલવા માટે વિરોધ પક્ષ જવાબદાર છે જો ખરેખર આમ હોય તો પછી તે વિરોધ પક્ષને મનાવવા માટે આટલી વ્યાકૂળ કેમ છે. તેમની વ્યાકૂળતા એ સ્પષ્ટ કરી છે કે તેમને આભાસ થઈ રહ્યો છે કે સંસદમાં જારી ગતિરોધ માટે ફક્ત વિરોધ પક્ષને જવાબદાર ઠરાવીને પોતાની પ્રતિષ્ઠાનું રક્ષણ થઈ શકશે નહીં.